70de Jaargang — Nr 86. TWEEDE BLAD Zaterdag 6 September 1924

BUREEL EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
Abonnementsprijs fr. 7.50
Telefoon 12
15 centiemen het nummer.
Postcheks rekening n° 84855.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN :
Voor de aankondigingen buiten de provinciën Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL ; 8, Place de la Bourse, PARIJS en 6, Bream's Buildings, LONDEN. E. C. 4.

De hesp was gelukkig nog niet gerookt.

Een drama in 4 bedrijven uit de administratieve wereld.

Een klein verhaaltje geeft Pierre l'Ermite in «La Croix» 't is dwaas, 't lijkt onwaarschijnlijk, maar toch is het echt gebeurd.

't Geval speelde zich af in een klein stadje in midden Frankrijk. Daar bestaat een Gemeentelijk Ziekenhuis, dat bediend wordt door religieuse zusters. Zij vierden onlangs het feest van de Stichteres harer Congregatie en noodigden voor dien dag den Pastoor der Parochie uit, in haar Kapel de H. Mis te willen opdragen.

Deze voldeed gaarne aan dat verzoek; In de oude Kapel gingen de Zusters en enkele zieken ter H. Communie en daarna gebruikte de Pastoor een klein ontbijt, bestaande uit een snede brood met een snee hesp.

Dat was alles, maar het bleek heel erg te wezen; nog geen twee uren later had het Gemeentebestuur de klacht bereikt, dat de Pastoor zich niet alleen had vermeten in het Stedelijk Ziekenhuis op een niet in het reglement aangewezen dag een Mis te lezen, doch bovendien zich niet had ontzien, een gedeelte van het voor de zieken bestemde voedsel te verorberen, zoodat die arme patiënten dien dag moesten te kort komen.

Tweede Bedrijf: De administrateur van het Ziekenhuis begeeft zich haastig naar de Zusters met de vraag, hoe zij het durven wagen, het voedsel der zieken te verkwisten?

— Verkwisten??

— Ja zeker, verkwisten. Heeft de Pastoor hier van morgen ontbeten, ja of neen?

— Ja...

—En heeft hij hesp gegeten, ja of neen?

— Ja...

— Dus u bekent alles!

— Maar we mochten den Pastoor, die een half uur hier vandaan komt, toch wel een kein ontbijt aanbieden.

De administrateur hief zijn armen vol verontwaardiging omhoog. «Maar waar moet dat heen? Eerst de pastoor, dan de kapelaan, de koster, de klokkenluider, ze zullen hier elk oogenblik de hesp komen opeten, die voor de zieken bestemd is en dezen mogen honger lijden».

— Maar, pardon, mijnheer, het was niet de hesp van de zieken; we hebben die zelven laten halen bij onzen beenhouwer.

— En denkt u, dat ik die uitvlucht geloof? Die zaak dient onderzocht; zij is ernstig, zeer ernstig.

Derde Bedrijf: Een gendarm verschijnt aan het klooster en overhandigt een bevelschrift om te verschijnen als getuige in de zaak van het Ziekenhuis, hierachter nader omschreven...

Vierde Bedrijf: speelt den volgenden morgen om zes uren aan de pastorie.

De Pastoor is bezig zich te scheren, als hij een gendarm te paard voor zijn deur ziet, die verlangt, binnengelaten te worden.

De huishoudster valt bijna flauw van schrik, als ze hem ziet, maar de gendarm betreedt de pastorie, haalt papier en potlood te voorschijn en begint de pastoor vragen te stellen.

— Erkent u, gistermorgen, in het Ziekenhuis te hebben ontbeten?

— Zeker.

— Erkent u ook, een smede hesp te hebben gebruikt?

— Ja zeker, en die was goed, heel goed.

— Geen aardigheden als 't u belieft. Ik heb nog eene derde vraag te stellen, een zeer belangrijke, waarop u mij zonder omwegen moet antwoorden: Was die hesp gerookt?

— Neen, niet gerookt.

— Kunt u daarop een eed doen?

— Men zweert geen eed voor zulk een kleinigheid, maar ik verklaar het beslist.

— Dus u weet het zeker die hesp was niet gerookt?

— Neen.

De gendarm keek den Pastoor nog eens onderzoekend aan. «Ja, daarvan hangt alles af, want de hesp van het Ziekenhuis is gerookt; u hebt nu kans er nog uit te geraken».

De Pastoor, zegt Pierre l'Ermite, zal dus ditmaal nog niet worden doodgeschoten, maar hij zal goed doen de volgende maal zelf zijn hesp mee te brengen met de gelegaliseerde rekening van den beenhouwer.

Aldus geschiedde in den jare 1924.

Gemengde berichten

LEENING der VERWOESTE GEWESTEN 4 p. c. 1921.

Trekking van 1 September 1924.

Reeks 130440 n. 19 wint	fr. 250.000

Deze titel werd te Brussel verkocht.

Reeks 149776 n. 3 wint	fr. 100,000
» 43490 n. 2 wint	50.000
» 130440 n. 13 wint	50,000
» 43490 n. 7 wint	50.000

De andere nummers dezer reeksen zijn uitkeerbaar met 250 fr., evenals de reeksen 158738 en 138996.

DE GEZONDHEIDSDIENST IN DEN OORLOG.

Wat heeft de gezondheidsdienst gedurende den oorlog bereikt? Ziedaar een vraag welke velen aanbelangt, doch waarop tot dusverre een slechts onvoldoend antwoord is gegeven. Een tipje der geheimzinnigheid wordt door M. G. d'Ambert, die tijdens den oorlog in Frankrijk onderstaatssekretaris van den militairen gezondheidsdienst was, opgelicht.

Door een statistische studie, zegt hij, is vastgesteld, dat de totale verliezen van den oorlog, wat Frankrijk betreft, 1,325,000 dooden en vermisten bedragen. Daarvan sneuvelden op het slachtveld 674,700 man, stierven tengevolge van verwondingen 250.000, van ziekten 175,000 en werden er 225.000 vermist.

Het vuur van den vijand heeft dus zes tot zeven maal zooveel slachtoffers gemaakt als de ziekten.

Blijkens de statistieken van M. Louis Marin werden gedurende den oorlog 9,287,822 personen in de hospitalen opgenomen, van wie 3,593,889 wegens verwondingen en 4,988,213 wegens ziekten. Deze cijfers toonen voldoende aan, welk een geweldig werk door de gezondheidsdiensten verricht is.

Het verslag van generaal Toubert stelt vast, dat de globale verhoudingen der gesneuvelden tot de gewonden 18.36 percent is, of wel ongeveer 1 doode op 4 gewonden met enkele schommelingen, al naarmate men met loopgravenoorlog (21 percent) of bewegingsoorlog (14,66 percent) te doen heeft. Van de gewonden had ongeveer een vijfde meerdere verwondingen opgeloopen. Na 1916 kon van de gewonden ongeveer 80 percent weer genezen naar het front terugkeeren.

Die uitslag toont voldoende aan, welke belangrijke rol in den laatsten oorlog aan de heel- en de geneeskunde is ten deel gevallen. Zonder den gezondheidstoestand zegt M. d'Ambert, die gedurende het grootste deel van den veldtocht in het leger heerschte; zonder den terugkeer naar het front van zoo talrijke genezen zieken en gewonden, zou de oorlog wellicht een ander verloop hebben genomen. Het behoud van groote effectieven, welke aldus ter beschikking van het opperbevel waren stelden dit in staat het hoofd te bieden aan de militaire noodzakelijkheden, welke in ernstige oogenblikken de toekomst van het vaderland in gevaar vonden. Toen de vijand in 1918 een uiterste poging deed om het Fransch-Engelsch front te doorbreken, was het Fransche kommando door den gezondheidsdienst in staat gesteld, om weerstand te bieden, tot de Amerikaansche bondgenooten in den strijd konden ingrijpen om den bondgenooten de overwinning te verzekeren.

Het regent.

De geleerden van het Observatorium te Ukkel voorzien geenszins dat, in de eerstkomende dagen, het regentijdperk, dat wij thans beleven, eindigen zal. Aldus vernemen wij uit een persgesprek, dat een vertegenwoordiger van de «Etoile Belge» had met den weerkundige Jeanmotte, van het Observatorium.

De huidige weersgestelheid, verklaarde deze geleerde, is uitzonderlijk wat betreft temperatuur, regenval en uren zonneschijn. De onmiddellijke oorzaak zijn aanhoudende lage luchtdrukkingen ten Noord-Westen van Engeland. Hierdoor ontstaan winden, die afwisselend blazen uit het Z.-W. en het N.-W. De winden van uit de Poolstreken vertoeven een tijd boven den Oceaan. Is die tijd kort, dan krijgen wij een koude temperatuur, met stortvlagen, onweders en ophelderingen.

De poolkoude veroorzaakt groote regenwolken, die zich in Oostelijke richting voortbewegen.

Het zijn die regenwolken, waarvan wij thans de uitwerking ondergaan en nog zullen ondergaan. Een verbetering van de weersgesteldheid kan door een anticyklon boven Midden-Europa veroorzaakt worden, maar dit is tot nog toe niet voorzien.

De regens vallen aanhoudend eveneens in Nederland, West-Duitschland, Engeland Denemarken, Noord-Frankrijk.

De h. Jeanmotte besloot met deze pessimistische stemmende woorden:

— Geloof mij, het is zelfs wetenschappelijk niet mogelijk het einde te voorzien van deze nare en uitzonderlijke weersgesteldheid.

De lieve Zomer.

Het regent maar steeds voort; het lijkt sinds drie weken een echte zondvloed. Dat komt, zegt men, omdat er over ons land, en ook over Engeland, Frankrijk, Duitschland en Holland, een wind waait die uit den Noordpool komt. Maar men voorspelt ons eene reeks schoone dagen in de maand September. Laat ze maar komen!...

Een boer verkoopt zijne vrouw.

Een boer uit het Zillerdal, Tyrolen, heeft zijne vrouw en zijne twee kinderen aan een Oostenrijker, Mayer genaamd, verkocht. De kooper, die zegde zeer rijk te zijn had niet komptant betaald. Het wachten moede, eischte de boer zijn geld, en bevond dan dat hij met zen schelm te doen had. De boer deed zijn beklag bij het gerecht en werd op staanden voet aangehouden.

Op houten beenen Frankrijk rond!

Te Dijon is een groot verminkte van den oorlog, M. Châtelain, die op houten beenen loopt, voorbij gekomen. De man doet eene reis rond Frankrijk.

Soldaat bij het 4e regiment scherpschutters, werd hij in 1916, aan het front van Vaux gekwetst; zijne beenen moesten afgezet worden. Hij heeft zijne rondreis te Chaumont aangevangen; te Dijon aangekomen had hij reeds 579 kiometers afgelegd, 't zij 38 kiometers per dag. Hij moet nog 4000 kilometers afleggen om zijne reis te eindigen.

Om een Berisping.

Een meisje kwetst haar vader. — Tengevolge van een berisping die ze vanwege haar vader om haar slecht gedrag had opgeloopen was de 14-jarige Emilienne Moulin, van Harnoy, sedert Zaterdag spoorloos verdwenen.

Het meisje kwam echter dinsdag terug en sloop in huis langs de tuinpoort. Daar vond ze een pikhouweel, waarmee ze zich naar de kamer van haar vader begaf en hem een geweldigen slag toebracht op het hoofd, zoodat hij zwaar werd gekwetst. Dadelijk daarop nam ze de vlucht. Bij een ingerichte klopjacht werd ze in een bosch verborgen aangetroffen. Zij weigerde uitleggingen te verstrekken.

Een gelukzak.

Het is ditmaal voor M. Hermans-Lebotte, fabrieksarbeider te Hollogne-aux-Pierres, dat het rad de fortuin heeft gedraaid.

Hij heeft namelijk een lot van 100.000 fr. gewonnen bij de jongste trekking der Verwoeste Gewesten, loening 1923. Hij zelf wist er niets van. De bank, die hem het bewijs verkocht, bracht hem op de hoogte,

M. Hermans is getrouwd en heeft kinderen. Dat hij en de zijnen veel geluk mogen hebben aan hun geld!

Appelen genoeg.

Er zijn dit jaar appelen genoeg. Er zijn er, in zekere streken, zelfs te veel. Men vraagt zich daarom af wat aan te vangen met al dien overvloed. Melden wij hier in het voorbijgaan dat het belang onzer boomgaarden in ons land gestegen is. Zij beslaan hier nu eene oppervlakte van 65.000 hektaren. Dat er zooveel fruit is, moet toegeschreven worden aan den laten bloei der boomen en aan de steeds beter wordende kweekmetode.

Dagblad-Correspondenten.

Een Amerikaansch dagblad houdt zijn briefwisselaars de volgende raadgevingen voor:

«1. Indien ge iets wilt schrijven voor een dagblad, dat het spoedig gedaan weze en onmiddellijk verzonden. Hetgeen een nieuwsje is op dit oogenblik, zal het niet meer wezen een uur later.

2. Beknopt vertellen. Weinig woorden en zakenrijk. Meer feiten dan bedenkingen.

3. Duidelijk schrijven, vooral de cijfers en de eigen naamwoorden.

4. Korte zinnen. Meer punten dan kommas. Noch punten, noch kommas vergeten.

5. Niet te veel schrappen, dan wordt het opstel vaak onduidelijk.

6. Nooit langs beide zijden van het blad schrijven.

7. Hetgeen tot morgen uitgesteld wordt, zal waarschijnlijk nooit gedrukt worden. Elke dag heeft genoeg met zijn deel, en vandaag wint het steeds op gisteren.

8. Al hetgeen geschreven wordt, moet insgelijks een onderteekening dragen: naam en adres. Een dagblad is een liechtvader.

Het zou zondigen tegen den beroepspligt, indien het namen uitbracht.

9. De waarheid boven alles! Geene persoonlijke aanvallen. We mogen noch onze genegenheid, noch onzen afkeer beluisteren.»

Wat is Amnestie?

Er is tegenwoordig in het parlement, in de gazetten en op de vergaderingen geweldig veel sprake van en over amnestie.

Wat is amnestie?

Amnestie is zoo lezen wij op bladzijde 218 van de «Beginselen van Strafrecht», door Prof. Vliebergh:

«Een akte van het opperste gezag waardoor sommige misdrijven volkomen uitgewischt worden. Er wordt niet nagezien wie de daders zijn.

Tusschen amnestie en genade bestaat het volgende verschil:

Amnestie is het uitvagen van 't strafbaar karakter van de daad, het vergeten der zaak; genade is een vergiffenis.

a) Amnestie wordt verleend door de wet, genade door den Koning;

b) Amnestie doet het strafbaar karakter der begane daad te niet; genade laat de veroordeeling bestaan;

c) Amnestie wordt toegepast op groepen van personen die bepaade feiten hebben begaan, zij bedoelt de feiten; genade bedoelt de personen; bepaalde personen verkrijgen genade.

De amnestie gaat uit van 't algemeen belang; de genade is een vergiffenis aan den veroordeelde.

Wat is de mensch?

Om den tijd te dooden en om iets weten te vertellen, buiten den wisselkoers die hen meestal bezighield, stelde een onder hen voor, elk op zijnen toer, de volgende vraag te beantwoorden:

Wat is de mensch?

Zoo werden er, onder meer, de volgende antwoorden gegeven:

Een redelijk schepsel Gods, zei een katholiek.

Een denkend wezen, dacht een philosoof.

Een dierlijk wezen met verstand begaafd, zei een realist-positivist.

Een dier dat zich aan alles kan gewennen, zelfs aan de bolschewistische Russische knoet, en aan de Duitsche militaire dwingelandij, beweerde een anti-Duitsche en anti-Bolchewist.

Een afstammeling van den aap, zei een darwinist.

De mensch is een samentraapsel van tegenstrijdigheden, bracht een sceptiek in het midden.

De mensch is eene goud en zilvermijn, dacht een goudsmid.

Een overdreven ingewikkeld mekaniek, waar elk onderdeel eene overwegende rol te spelen heeft, en die, bij de minste happering naar den bliksem is, beweerde een mecanicien.

Een «last not least», dit als stopwoord: De mensch is de koning der schepping, dacht een royalist.

Nog de zilveren munt.

De dagbladen gaan voort met den maatregel der regeering te beknibbelen, waardoor wij verplicht worden ons zilvergeld in te leveren.

Zoo lezen wij in de «Nieuwe Gazet» van Antwerpen, dat zij den maatregel goedkeurt op voorwaarde... dat men een ander stuk zilvergeld in plaats krijge.

Gebeurt dat niet, zegt deze confrater, dat is deze maatregel van het ministerie van financiën eenvoudig een afsteltarij. Want dat komt dan hierop neer, dat de menschen gedwongen worden, een stuk zilver te geven voor een stuk nikkel, of nog erger: voor een vodje papier.

Een zilverstuk blijft een stuk zilver. Het heeft zijn stoffelijke waarde van vóór den oorlog, en de bezitters van muntstukken als deze, die worden afgekeurd, zouden wel zot moeten zijn, indien ze die tegen waardelooze papierkens gingen verwisselen.

Dit zou een te gemakkelijke manier zijn voor den Staat, om al het goede geld in handen te krijgen!

Het minste en het billijkste, wat het publiek eischen kan, is dat men het voor ieder ontmunt zilverstuk, een **ander zilverstuk** geve.

Op de Bank liggen er genoeg.

Zij die meenen dat we den bezitters van bedoelde stukken onrechtstreeks den raad geven deze stukken liever aan zilversmeden te verkoopen, zullen ons wijzen op eene andere circulaire van het ministerie waarin herinnerd wordt aan het wettelijk verbod om te smelten.

Maar deze wet, dit verbod geldt slechts **gangbare** muntstukken. En, als eenmaal na 1 November, de thans binnengeroepen muntstukken **niet meer** gangbaar zijn, dan staat het natuurlijk iedereen vrij, ze tot andere doeleinden te gebruiken.

De onzedige Vrouwenkleeding.

De gravin de Vélard, schrijft in den «Bulletin de la Ligue patriotique des Françaises» volgende regelen, die ook door onze Belgische vrouwen dienen overwogen te worden:

»Wij zijn schuldig zoo wij niets doen om de onbetamelijke kleederdrachten te bekampen. Ziet rondom u; ziet hoe het kwaad zich langzamerhand uitbreidt. Het begrip van wat toegelaten en van wat verboden is, geraakt verloren; men doet de eene toegeving na de andere «om te zijn zooals iedereen», «om zich niet te doen opmerken», en heden die denken ernstig te zijn, eindigen met een onmogelijke zaak te beproeven: zij willen een godvruchtig leven leiden en toch terzelvertijd door hun opzichk een levende bekoring zijn voor de anderen; zij willen deftig zijn, en toch trekken zij door hun voorbeeld zwakkeren aan zich te kleeden zooals zij.

Laat ons daar tegen ingaan. Indien de verergernis kwaad sticht, het goede voorbeeld zal deugd doen. Dit is het meest praktisch apostolaat dat in ieders bereik ligt.

Er zal misschien wat moed noodig zijn, van dien rustigen, sterken moed die recht zijn weg bewandelen doet. Zooveel te beter. Het huidig uur vraagt geen woorden, maar daden. Wij willen allen handelen, niet waar? Welnu, daar hebben we een gelegenheid... Laat ons ze vatten... Geen enkele afwijking in onze kleederdracht; doch vooral geen overdrijving. Wij mogen de aandacht niet trekken door de strengheid van onze dracht, maar wel door de keurige onderscheiding van onze kleederen.

Ook onze lieve kleinen moeten wij van jongs af de gewoonte aanleeren zedig en betamelijk gekleed te gaan, hoe lief en los anders hun kleedjes ook zijn moeten.

Zammeren is niet vodoende. Wij moeten tegenstrijden, doch met takt en rustigen moed.

HET BLIKSEMT EN DONDERT

Wat gedaan?

1. Op school hebben we geleerd, dat wij bij onweer niet mogen schuilen onder een boom, noch staan bij een schouw, enz. Dit is een algemeen bekend voorschrift. Maar waarom nu dit voorschrift?

Veronderstellen we een positief geëlektriseerde wolk. Indien zij dichtbij de aarde is elektriseert zij deze, zij trekt de ongelijknamige (negatieve) elektriciteit aan. Deze verzamelt zich op de hoogste punten: de toppen der boomen, de kruin der bergen, de vorst der gebouwen, de schouwen, enz.

Indien de aantrekkingskracht heel sterk is, vereenigen de twee elektriciteiten zich plotselings: de elektrieke afleiding, of de bliksem flikkert, de weerlicht duidt den vurigen weg aan, de ineens geschokte lucht brengt een groot gerucht den donder voort: 't is een kletterende donderknal. Maar de elektricieteit van dezelfde natuur als die der wolk wordt hevig afgestooten; zij werpt zich naar de aarde. Al de slechte geleiders als hout, rots, muur, enz., welke aan die elektriciteit den doorgang belemmeren willen, worden verbrand. Indien de mensch zich op den weg bevindt door de elektricieteit gevolgd, zal hij haar doorgang geen tegenstand bieden, doch zijn tengere organen zullen aan een zoo sterke elektrische afleiding niet kunnen weerstaan, en de mensch zal gedood worden.

2. En uit het voorgaande volgt nu, dat we ons bij bliksemweder best zoo vlug mogelijk verplaasen, daar de zich in ons ophoopende elektricieteit bij iedere verplaatsing opgebroken wordt, wat niet het geval is, wanneer wij staan blijven. En zoo komt het, dat doorrijdende treinen zelden getroffen worden, niettegenstaande dat ze op ijzeren riggels en llangs telegraafpalen rollen; velorijders en automobilisten worden om dezelfde reden eveneens niet rap getroffen.

3. Is men binnenhuis, dan doet men best zich uit te strekken op een ligstoel te midden der plaats en zonder met de voeten den grond te genaken.

4. 't Best van al is nog geen overdreven schrik te hebben. 't Is toch heel zelden, dat een persoon neergebliksemd wordt: met auto en trein verongelukken er per jaar honderden en toch is er niemand, die daarom het reizen per auto of per trein laat of vermindert.

Eet tomaten.

Een groot getal onzer lezers zullen zich nog wel herinneren, dat over een twintigtal jaren, de tomaten als eetbare vruchten slechts op tafel kwamen van de rijke menschen en door het volk zelf aanzien werden als weinig waarde hebbende en bedeeld met weinig of geene voedingskracht, ja zelf door sommigen gevreesd werden als min of meer giftig. Thans bestaat er geen huis waar niet dagelijks gedurende het seizoen tomaten worden geeten. Waarom? Omdat de tomaat thans erkend is als eene uitmuntende vruchtt, rijk aan voedstoffen welke men «vitamines» noemt en die onmisbaar zijn voor het behoud der gezondheid en den groei van het lichaam. Langs alle kanten hoort men de gezondheidskundigen roepen: «Eet tomaten, en eet er vele bijzonderlijk gedurende het zomerseizoen als ze goed rijp geworden zijn». Laat uwe kinderen zich verheugen in het eten van rouwe tomaten, met suiker of zout naar beliefte, evenals ze gaarne in eene goeden appel, peer of perzik bijten en blijft ook niet ten achteren.

Had uwen vader of uwe moeder in uwen jongen tijd eenen hekel tegen het nutten van tomaten, of hebt gij als kind deze nooit gesmaakt, wacht niet van er nu zoo veel mogelijk te eten. Het is thans ontegensprekelijk een der beste, overvloedigste en gemakkelijkste te kweeken vruchten.»

DE DUITSCHE BEULEN IN BELGIE.

Voor den Krijgsraad.

Voor de Belgische krijgsraden zullen binnen kort de processen opgeroepen worden ten laste van de Duitsche beulen, die bij de overweldiging van ons land hier zulke schrikkelijke gruwelen hebben gepleegd of bevolen zooals de uitmoording der burgers, grijsaards, vrouwen en kinderen te Dinant, Tamines, Andenne, Leuven, Aerschot en elders. Het spreekt van zelf dat die processen bij verstek zullen afgehandeld worden. Het onderzoek heeft lang geduurd. 't Is tien jaar geleden dat die gruwelen werden gepleegd.

Het eerste proces, loopende over de gruwelen van Andenne, zal voor den krijgsraad van Namen opgeroepen worden. Eene gerechtelijke kommissie, samengesteld uit den krijgsauditor van Namen, verscheidene officiers-kommissarissen en een griffier, is te Andenne afgestapt om het slotonderzoek over de gruwelen te doen.

De Dutsche officiers van het legerkorps von Bülow worden voor de uitmoordingen verantwoordelijk gesteld.

Een ei in een ei.

Mad. Meunier, wonend te Varennes-sur-Allier, Frankrijk, sloeg een ei stuk tegen den rand eener telloor en zag uit het ei een tweede ei vallen, waarvan de schaal sterker was dan die van het eerste ei. Bijna al de bewoners van het dorp kwamen dit kurieus twee-ei bekijken.

OVER DRAADLOOZE TELEFONIE.

Belangrijk gerechtsvonnis.

In het kleinste dorpje van België heeft de draadlooze telegraaf en telefoon thans ingang gevonden. Overal ziet men op de daken, fabrieksschouwen, torens en zelfs hooge boomen het dradennet van de antennes loopen.

De kwestie is nu opgerezen of de huurder van een huis het recht heeft, tegen den wil van den eigenaar, op het dak van het gehuurde huis die draden te plaatsen. Dit punt vond zijne oplossing in het volgend geval. Een eigenaar van Verviers, M. Van de K... had zijn huurder M. S... gemaand de toestellen van het dak weg te nemen. De huurder weigerde. Van daar proces.

De zaak kwam voor den vrederechter. Het vonnis zegt dat de huurder, met de installatie van 't dradennet, slechts onbeduidende schade aan het dak heeft aangericht; dat de eigenaar voor de herstelling dier schade, alle waarborgen heeft bij de wetsbepaling dat de huurder bij zijn vertrek, het huis moet afleveren in denzelfden goeden staat als hij er in is getreden. Om die redenen wordt de eisch van den eigenaar afgewezen. Er bestaat dus een vonnis, dat iedereen het recht toekent in het gehuurde goed draadlooze telegrafie en telefonie in te richten.

VERGIFTIGINGSZAAK te WETTEREN.

Zeven en twintig personen bedlegerig.

Na het eten van vleesch, voortkomend uit denzelfden winkel, zijn 27 personen uit 14 huisgezinnen te Wetteren, ernstig ziek geworden; zij zijn allen bedlegerig.

Het overschot van 't vleesch is door de politie in beslag genomen, en het parket heeft een onderzoek ingesteld.

Nadere bijzonderheden. — De zaak is erger dan werd vermoed.

Het aantal slachtoffers is sedert gisteren nog vergroot, niet 14 huisgezinnen, maar minstens 30 huisgezinnen zijn door het eten van dit vleesch ziek geworden.

De vleeschhouwers die het vleesch geleverd hadden zijn, door ondervraging gepraamd, verplicht geweest de waarheid te bekennen, en ziehier ongeveer hunne verklaring:

Een vleeschhouwer heeft een kalf gekocht, besmet met «de kool» voor 15 frank. Hij heeft dit geslacht en gemalen in zijn saucissen, een deel daarvan heeft hij afgestaan aan zijn maat met wien hij samen slacht.

Zonder dit vleesch te laten keuren hebben beiden het aan hunne kalanten verkocht.

Aldegenen die van het vleesch geeten hebben zijn erg ziek gevallen, en tot hiertoe is het niet uitgesloten dat er geene sterfgevallen zullen volgen.

Men verwacht dat het parket streng zal optreden.

Een kostbare edelsteen.

In de afdeeling Bombay van het Indisch paviljoen op Wembley, stelt men eenige dagen van de week de grootste safier van de wereld ten toon. De steen weegt niet minder dan 816 karaat en heeft den vorm van een afgesneden bloem, met eenige bladjes aan den stengel.

De steen werd een vijftal jaren geleden ontdekt door een Engelsch regeeringsambtenaar, op de werktafel van een Indisch bestuurder, die hem gebruikte voor presse-papier. De kinderen van dezen Indier speelden soms met dit stuk van onschatbare waarde, alsof het een gewoon keitje was.

De geschiedenis van dezen steen vertelt, dat hij in de 12e eeuw in 't bezit kwam van een Indische vorst, die hem ten geschenke kreeg van een Boedhischen monnik. Die steen was toen ovaalvormig en werd door de graveurs van den vorst tot zijn huidigen vorm bewerkt. Zooals dat met zoovele kostbare steenen het geval is, ging deze safier door de eeuwen heen in verschillende handen over. Hij werd het voorwerp van bijgeloof en vereering. De bezitter werd geacht er roem en rijkdom mee te verwerven. Hij werd het zinnebeeld van den god Shai (Saturnus). Om zijn bezit werd strijd gevoerd, of hij werd het doel van roofpartijen.

Na allerlei avonturen geraakte het stuk in 't bezit van de Indische vorstenfamilie Raiz Ahmed. En in die familie is de safier gebleven, totdat hij onlangs door een Britschen bestuursambtenaar werd ontdekt... en werd verkocht aan de handelsfirma, welke hem nu naar Wembley heeft gebracht. De Raiz-Ahmed-safier wordt slechts eenige uren per week tentoongesteld en gedurende dien tijd angstvallig bewaakt. Hij wordt het grootste deel van den dag vervangen door een knappe imitatie, teneinde eventueele dieven om den tuin te leiden.

BOND DER TALRIJKE GEZINNEN.

Op 26 Augustus heeft de Bestendige Deputatie beslist aan de leden van den Bond der Talrijke Gezinnen van Limburg eene prijsvermindering van 50 % toe te staan in de onderhoudskosten der kraamvrouwen in de Provinciale Vroedvrouwenschool van Hasselt bij de geboorte van het 4e kind. — Wij wenschen de Deputatie geluk met die beslissing.

***

Een tiental handelaars van Sint-Truiden zijn reeds tot den Bond toegetreden en zullen aan de werkende leden eene korting toestaan. Dat de andere zich haasten; want binnen kort wordt aan ieder der 3.200 leden van den Bond de lijst ter hand gesteld der toegetreden firma's. — De toetredingen gelieve men te doen geworden aan den Heer Graninx Raymond, Luikerstraat, 62, Sint-Truiden.

***

In de maand October zal het Congres van den Bond te Luik gehouden worden; onze leden moeten daar zoo talrijk mogelijk op tegenwoordig zijn.

***

De studie van het ontwerp om ook aan de landbouwwerklieden een familietoeslag te verzekeren gaat vooruit, en wij hopen weldra eene beslissing te bekomen. Aan de landbouwwerklieden raden wij aan zich bij den Bond aan te sluiten om voldoening te bekomen.

***

De leden van den Bond vragen dat de vermindering op de reizen per spoor zou toegestaan worden ook als zij alleen reizen; wanneer schenkt de Heer Minister van Spoorwegen voldoening aan dien rechtmatigen eisch?

***

De leden die niet regelmatig het Maandblad ontvangen of die de Fransche uitgave verlangen, moeten zich wenden tot het postbureel hunner gemeente.

***

Gewestelijk Secretariaat: Maastrichterstraat, n° 10, te Tongeren. Gedurende de maand September zullen de bureelen gesloten blijven. Voor dringende zaken gelieve men zich schriftelijk te wenden tot den secretaris.

SPORT.

HEERS. — Baankoers. — Groote prijs «Salvia» 80 Km. — Voorbehouden aan Juniors, onder het reglement van den B. W. B. op Zondag 7 September, ter gelegenheid der kermis om 3 ure. (N. U.) stipt.

De renners zullen 16 maal den omloop van 5 km. af te leggen hebben op bijzonder goeden weg zijnde: Heers, Veulen, Kleingelmen, Heers, met klassement alle twee toeren en op ieder daarop volgende ronde een premie.

—: Prijzen :—

1. — 200 fr. en twee tuben der agenten: Vrancken Arm. Heers, Paques H. Horpmael.
2. — 150 fr. een tube en een vareuse agent: Coenes Leon, Heers.
3. — 100 fr. een velolamp en een vareuse agenten: Vranken en Paques.
4. — 75 fr. en een velolamp.
5. — 50 fr. en twee luchtbanden agenten: Vranken en Paques.
6. — 25 fr.; 7. — 20 fr.; 8. — 20 fr.; 9. — 10 fr.

N. B. 1 — Inschrijving mits 3.50 fr. vergezeld van de vergunningskaart bij Mr P. Derwael, van heden af tot 2 ure.

2. — In geval van slecht weder zal de koers Maandag 8 September plaats hebben.

3. — Het inrichtingskomiteit wijst alle verantwoordelijkheid van zich af, wegens ongevallen die zich kunnen voordoen in de koersen.

3. — Het veranderen van rijwiel is op den ganschen omloop toegelaten.

Groot Concert op de Dorpstraat van 5½ u. tot 6½ u.

Baankoers op Maandag 8 September voor Onderbeginnelingen, 8 maal den omloop als hierboven, 200 fr. prijzen en talrijke premien. — Vertrek om 3 ure.

Het Bestuur.